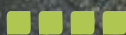

97. årgang - 15. april 2020

Båndet

NÅR VI RAMMES
AF EN EPIDEMI

JAIRUS
"FRYGT IKKE, TRO KUN"

INTERVIEW MED
JAN BYGSTAD

luthersk
missions
højskole

Ansgarvej 2, 3400 Hillerød | tlf: 4826 0766
lmh@lmh.dk | www.lmh.dk

højskolen kort ...

Skolen opstod på baggrund af de vækkelser i slutningen af det 19. århundrede, som Luthersk Mission var en del af. Den ramme har sat præg på alt, hvad der sker på LMH. Det betyder, at vi både er en folkehøjskole og en bibelskole. Begge dele ses i vores værdigrundlag og vores historie.

5 måneders bibel- og højskolelinje

10 måneders bibel- og højskolelinje

bibel- og integrationslinje

bibelskole med fokus på musik

lovsangslederuddannelse

På LMH er der hvert år tre lange kurser: 5 måneders ophold efterår eller forår og et 10 måneders ophold, der starter om efteråret. Hvert kursus indeholder undervisning i både obligatoriske fællesfag, særlige linjefag og en række valgfag. Fællesfagene består af grundlæggende indføring i den kristne tros lære, centrale bibelske skrifter og foredrag om alment menneskelige emner.

Postadresse:

Luthersk Missions Højskole
Ansgarvej 2
3400 Hillerød

Forstander:

Henrik Nymann Eriksen
tlf. 3048 7378
hne@lmh.dk

Bank: 2230-010-0080 401

Telefoner på skolen:

Kontor: 4826 0766
Køkken: 4826 1158

E-mail: lmh@lmh.dk
www.lmh.dk

Jeg skaber nyt!

"Husk ikke på det, der skete tidligere, giv ikke agt på fortiden; nu skaber jeg nyt, nu spirer det frem." Esajas 43, 18-19

Tekst:
Lisbeth Buus Eriksen
KØKKENLEDER

For mange giver livet os udfordringer, som vi ofte selv har svært ved at takle og forstå. Sygdom kan støde til og ændre vores liv, vi kan miste et nært familiemedlem, venskaber kan gå i stykker og som nu, hvor hele vort land, ja, hele verden er ramt af covid-19 og grænser lukkes.

For mit eget vedkommende har livet de seneste måneder også budt på ændrede livsvilkår:

Til stor glæde er jeg blevet bedstemor for første gang til vores barnebarn, Boas, som jo er jordens skønneste lille dreng. Fantastisk at blive velsignet med sådan et nyt lille Gudsskabt menneske.

Min mand har siden november været uden job. Det har ændret en del hjemme hos os. Uvisheden, om hvad fremtiden bringer, fylder, samtidig med det er godt at mærke mere tid til hinanden, familien og til fordybelse.

Ændrede livsvilkår kan ofte virke tilfældige og overvælde os med blandede følelser af glæde, sorg og uvished om fremtiden, men uanset hvilke udfordringer der møder os i hverdagen, kan

vi møde dem sammen med Jesus, der har lovet at være os nær. Vi må bede Jesus om at åbne vores sjæls og hjertes øjne, så vi kan se de mange muligheder, som han anbringer langs vores vej. Ofte kan selv ændrede livsvilkår, der umiddelbart opleves negativt, i et langsigtet perspektiv blive banebrydende for det ny.

Som der står videre: "... jeg lægger vej i ørkenen og floder i vildmarken..." Esajas 43, 19

Jesus kan vise vej, hvor der ikke synes at være nogen vej, ligesom vi også kan være en hjælp for hinanden, så vi ikke blot ser de negative sider ved vores kår – så vi går glip af det ny.

Vi har netop fejret påsken, hvor Jesus fundamentalt ændrede vores livsvilkår. Han åbnede grænsen til Guds rige, hvorved vi fik barnekår hos Gud og frit kan færdes hos Gud og kalde ham vor Far. I et evigt perspektiv har Jesu gerning skabt nyt håb for os – et håb om evigt liv.

Når vi rammes af en epidemi

Tekst: Henrik Nymann Eriksen | FORSTANDER

Denne leder skrives i den første uge efter, at LMH-eleverne er sendt hjem sammen med resten af skole-Danmark pga. faren for smitte med Corona-virus. Det er meget længe siden, at Danmark har været lukket ned i så stort et omfang som følge af en epidemi. Men det er ikke ukendt i historien, hverken i Danmark eller andre steder.

Kirken og epidemierne

Det er i disse tider interessant at se, hvordan kirken tidligere har ageret, når samfundet blev ramt af en epidemi. Hvad gjorde de kristne i forhold til sig selv, deres naboer, familiemedlemmer og andre medborgere? Jeg vil nævne to eksempler.

Omkring 260 e.Kr var der en voldsom epidemi i Nordafrika. Nogle historikere mener, at to tredjedele af Alexandrias befolkning omkom. Den lokale biskop Dionysios beskriver i et påskebrev, hvordan de kristne ikke flygter fra byen, som de velstående hedninger. Tværtimod hjælper de syge og døende med risiko for deres eget liv. Og de hjalp alle, uanset om de var troende eller ej. Hans kollega Cyprian i Kartago i Tunesien forklarer få år tidligere om de kristnes frygtløshed overfor epidemien med følgende ord om de, som var døde: ”Vi ved, at de ikke er mistede, men sendt forud; at i afrejsen viser de vejen.” Håbet og kærligheden var de kristnes orienteringspunkter i den humanitære krise.

Mange århundreder og epidemier senere ramte pesten Wittenberg i august 1527. Den 19. august døde 18 borgere. Universitetet blev flyttet fra byen, men Martin Luther blev. Han skriver i et åbent brev til sin ven Johann Hess, at situationen kræver, at man skal udvise sund fornuft og omtanke for ikke at blive smittet og sprede smitte, men samtidig, at man ikke skal svinge næstekærligheden, der hvor nogle har brug for vores hjælp. Han fremhæver også Guds løfter om, at han ikke vil svinge os og lade os i stikken. Sund fornuft, næstekærlighed og Guds omsorg var Luthers orienteringspunkter, da pesten bankede på byporten i Wittenberg.

Mange flere eksempler fra historien kunne findes frem, og måske skulle vi gøre det.

Fire principper

Jeg vil med en grov historisk forenkling fremhæve fire principper for, hvordan vi som kristne skal leve, når epidemien rammer os, som det er sket i dette forår.

1. Stol på Guds omsorg. Vi er ikke overladt til os selv, men Gud er vores omsorgsfulde og kærlige far. Vores liv er i hans hånd, både hvis vi bliver ramt af smitten, og hvis vi undgår det. Aldrig er vi ude af hans kærlighed og hans omsorg. Heller ikke når smitten rammer os. Guds omsorg er samtidig en opmuntring til at bede. Bed for dig selv, for dem som er ramt og for hele vores land og verden. Lad os minde både hinanden og os selv om Guds løfter.
2. Udvis næstekærlighed. Vær ikke egoistisk i krisen, men tænk på, hvad der er godt for andre. Tænk både på dine medkristne og på ikke-troende, som har behov. Det kan i vores situation handle om praktisk hjælp med indkøb og lign. for dem, som er særligt udsat. Det kan også handle om omsorg i form af opmærksomhed med telefonopringninger og andre elektroniske former for kontakt og samtale med dem, som er isolerede og kan føle sig meget alene. I nogle situationer kan det også betyde besøg, hvis situationen kræver det, selvom vi risikerer at blive smittet.
3. Brug sund fornuft. Luther advarede i sit brev til Johann Hess mod en overåndelig tilgang til pesten, så man ikke fulgte de anbefalede fornuftige forholdsregler for ikke at blive smittet, og dermed også for ikke selv at sprede smitten. Gud har givet os vores sunde fornuft, og det er ikke specielt åndeligt at handle dumdrigt i den givne situation. Lyt til eksperterne og følg deres anbefalinger.
4. Lad håbet leve. Den kristne kirke har været en del af langt alvorligere epidemier, end det vi oplever dette forår. En styrke til at leve frimodigt i sådanne tider er bevidstheden om, at døden ikke er det sidste. Vi skal alle dø før eller siden. Vi skal ikke opsøge døden, men vi behøver på den anden side heller ikke at frygte den. Jesus har selv sagt: ”Jeg er opstandelsen og livet; den, som tror på mig, skal leve, om han end dør” (Joh 11,25).

Lad os følge de spor, som vores brødre og søstre op igennem historien har lagt, når epidemier ramte det samfund, som de var en del af. Det er en stærkt prøvet vej.

Bibeldage 2020

Den 5.-8. marts afholdt vi for første gang Bibeldage på LMH - det nye bibelkursus. Vi havde igen flere år oplevet en nedgang i deltagertallet og samtidig en tendens til, at det var svært at få deltagere med, som stadig er på arbejdsmarkedet. Det betød en beslutning om at justere bibelkursus, så at det blev to dage kortere, men at vi samtidig lagde flere tilbud ind både eftermiddag og aften. Vi besluttede også, at vi ville gøre os umage med at lave et så godt kursus som muligt. Samtidig med dette ville vi fastholde gedigen bibelundervisning som kursets primære formål. Foruden skolens egne lærere inviterede vi dygtige gæsteundervisere, nemlig Kristian Andersen, Jens Ole Christensen og Jan Bygstad.

Det var en stor opmuntring for alle ansatte, at

mange meldte sig til Bibeldage 2020. I forhold til året før var der en stigning fra 100 til 240 deltagere. Vi er taknemmelige og synes, at dagene gik godt, selvom der selvfølgelig altid er ting at justere og ændre i evalueringen bagefter. Vi prøver igen næste år.

Israel

Mens Bibeldage blev afviklet i Hillerød, var eleverne med Louise Sølvsten Nissen, Christian Maymann og Christians kone Elin på tur til Israel. Turen var vellykket og gav igen god anledning til indlevelse i de bibelske beretninger på de steder, hvor det hele skete.

Enkelte programpunkter blev lavet om undervejs, fordi Vestbredden blev lukket pga. risikoen for corona-smitte, men vores dansktalende guide var fleksibel og god til at finde på alternativer.

På turen blev der også anledning til et kort besøg på Discipelskolen i Poriya. Det er en søsterskole, som står os nær. Vi har ofte elever, som har været dér før LMH, og flere af LMH's lærere har været gæstelærere dernede. Vi værdsætter den gode kontakt.

Corona-lukning

Eleverne kom hjem fra Israel ved midnat onsdag den 11. marts, og torsdag eftermiddag forlod de skolen igen for at rejse hjem pga. truslen for smitte med coronavirus.

Vi er meget taknemmelige over, at vi nåede både at afvikle Bibeldage, og at eleverne nåede at komme godt både ud og hjem igen fra Israel.

Vi er nu, mens dette skrives, en lukket skole. Eleverne er rejst hjem, og hver dag kl. 10.30-12.00 underviser en af skolens lærere livestream på Facebook. Det giver både eleverne undervisning, opretholder god kontakt mellem dem og skolen

og kan måske for nogle også være med til at give lidt struktur i en dag, som kan gå hen og blive lidt kedelig i længden.

Det er selvfølgelig ærgerligt, at vi ikke kan gennemføre det program, vi har planlagt i disse uger, men vi vil ikke brokke os. I stedet deltager vi helhjertet i det solidariske forsøg på at begrænse skaderne af covid19 så meget som muligt.

Vi håber pt. at kunne begynde igen mandag morgen den 30. marts, men om det sker, er stadig uvist.

Vinterforedrag

Vi har nu afsluttet anden sæson med vinterforedrag. Der er tale om en foredragsrække på tre aftener i de mørkeste måneder. Emnerne er aktuelle og almene i et kristent perspektiv, og vi inviterer Hillerøds borgere til at møde op. De fleste deltagere er dog fra forskellige kristne forsamlings. Sidste aften var med leder af KPI Carsten Hjorth Pedersen om "Kønsidentitet i en kønsneutral tid." Et aktuelt emne, som blev behandlet på en sober og dygtig måde.

Elevernes temaundervisning om torsdagen flyttes til om aftenen, så de deltager i vinterforedragene. Det betyder, at det kniber med pladsen i foredragssalen, og vi er derfor flyttet til spisesalen.

Vi har allerede den næste sæsons foredrag på plads bl.a. med Leif Andersen om "Korset i kunst og kultur."

Integrationslinjen - ledige pladser til efteråret

De kommende måneder er tid for tilmelding til efterårsholdet. Jeg vil i den forbindelse nævne, at vi dette forår kun har to elever på integrationslinjen. Vi håber på en større klasse til efteråret, men mangler tilmeldinger. Hvis nogle af jer er bekendt med udlændinge på vej ind i det danske samfund, som kunne have glæde af et ophold på LMH, er I meget velkomne til at formidle kontakt.

Det er påsketid, når du læser disse linjer. Jeg vil derfor slutte min lille hilse fra skolen med et ønske tillykke med korsets forsoning og den tomme gravs opstandelseshåb. Det holder - også i coronatider.

Tanzania tur/retur

Tekst: Daniel Burgdorf | HØJSKOLELÆRER

I februar måned havde jeg fornøjelsen af at få lov at besøge LMs missionærer og volontører i Tanzania. Baggrunden var, at LM spurgte, om en af os LMH-lærere ville tage derud en tur for at holde nogle bibeltimer og stå til rådighed for samtaler på den årlige missionærretræte for de ansatte i Tanzania. Det blev nogle berigende dage sammen med de i alt otte missionærpar, 8 missionærbørn og 6 volontører, vi har derude lige nu.

En lille tur, der har gjort stort indtryk

Jeg har hørt om LMs missionsarbejde i Tanzania det meste af mit liv, men det var min første tur til Afrika og dermed også mit første førstehåndskendskab til det arbejde, vi står i der. Det var ikke fordi jeg nåede at komme rundt og se ret meget, men det at få lov at være sammen med de ansatte derude og fornemme det tjenestefællesskab, de står i, selvom de rent geografisk arbejder langt væk fra hinanden til daglig, gjorde virkelig indtryk på mig.

Jeg tog derfra med en dyb taknemlighed og respekt for det arbejde, de er rejst ud for at varetage.

Her vil jeg nævne tre ting, jeg særligt bed mærke i: For det første, var det tydeligt at mærke deres glæde over evangeliet og den påmindelse, jeg fik lov at dele med dem i bibeltimerne om nåden som grundlag både for vores frelse og for vores tjeneste. En sådan forkyndelse står åbenbart ikke særlig stærkt i de lokale kirker i Tanzania, hvor det ofte kommer til at handle om at få folk overtalt til at "ofre", så der kan blive samlet penge nok ind til arbejdet.

For det andet gjorde det indtryk på mig gennem samtaler og delesamlinger at få et indblik i det vidt forgrenede arbejde, vores ansatte er involveret i derude. Det spænder lige fra litteraturmission gennem Soma Biblia til evangelisation blandt nomadestammer, sundhedsarbejde, bibelskolearbejde, ægteskabskurser, forkyndelse, arbejde blandt kvinder og teenagepiger og mere endnu.

For det tredje fyldte det en hel del i samtaler og forbøn, at det den sidste tid har vist sig vanskeligt for flere af missionærerne at få eller få fornyet deres arbejdstilladelse i landet. Det er svært at forholde sig til i et land, hvor LM har været involveret i missionsarbejde i ca. 100 år. Men den måde, missionærerne derude forholdt sig til dette vanskelige problem, var et godt vidnesbyrd for mig. De lagde ikke skjul på, at de gjorde alt, hvad der stod i deres magt og benyttede sig af alle de instanser, de havde mulighed for, for at få det til at lykkes. Samtidig mærkede jeg en dyb hvile og vished i, at tingene er i Guds hånd, og en villighed til at være i hans vilje, hvad det så end kommer til at indebære. Den gode balance mellem vores indsats og hvilen i Guds almægtige hænder, var lærerig for mig at opleve.

Mission handler altid om enkeltmennesker

Den sætning hørte jeg i en missionsprædiken for nogle år siden, og den har brændt sig fast i min bevidsthed.

Oftentimes kommer jeg selv til at kigge efter de store, mærkbare og meget synlige resultater af missionsarbejdet, men på min tur til Tanzania og i tiden bagefter har jeg flere gange tænkt på denne sandhed: Mission handler altid om enkeltmennesker.

Det slog mig gentagne gange i samtale med missionærerne derude, hvilken betydning det har, når ét menneske bliver sat fri af evangeliet. Først og fremmest bliver der jo så glæde i himlen, men

når et menneske drikker af det levende vand, så bliver det vand også en kilde i ham eller hende, som vælder med vand til evigt liv (jf. Joh 4,14). Det betyder evigt liv for det menneske, som er kommet til tro, men vandet fra kilden strømmer jo over til flere enkeltmennesker...

Jesus ser den enkelte, og det må vi også gøre. Det blev en vigtig påmindelse for mig igen, både når det handler om lokal og global mission.

Forbøn

Endelig vil jeg nævne, at min smuttur til Tanzania blev en påmindelse for mig selv om at bede for de mennesker, der har forladt deres normale hverdag, rykket familien op og bosat sig i en fremmed kultur for at dele evangeliet der.

Det er naturligvis lettere at bede konkret, når man har mødt og fået ansigter på folk. Men ham, vi beder til, er jo dybest set den eneste, der ved, hvad vi virkelig trænger til. Så hermed være opfordringen til at huske vores missionærer i forbøn givet videre til alle, der læser dette.

Jairus

”Frygt ikke, tro kun”

Tekst: Thomas Wind | HØJSKOLELÆRER

Denne artikel er den første af tre om en person i Bibelen.

De personer, jeg har valgt, omtales alle i Markusevangeliet kap 5 v21-43.

Du kan måske selv læse om dem i sammenhæng. Det, der særligt optager mig, er deres forhold til Jesus.

Jairus var en betroet og anset mand. Han var synagogeforstander og boede tæt på synagogen, havde ansvar for dens bygninger og skulle lede gudstjenesten dér. Vi ved ikke, hvilken synagoge det drejede sig om, men det må have været én af dem langs den vestlige bred af Genezareth sø.

Jairus havde også en familie. Vi ved fra Lukas' fortælling, at Jairus og hans hustru havde én datter på omkring 12 år. Om der var sønner, hører vi intet om. En dag blev Jairus opmærksom på, at Jesus var ved stranden i nærheden, og derfor ville han opsøge ham for at få hjælp. Han havde nemlig en stor frygt! Han frygtede, at hans datter, som var hjemme i huset, skulle dø af den sygdom, der havde holdt sit indtog. Da han bevæger sig i retning mod Jesus, ser han, at Jesus allerede er optaget af mennesker, der vil snakke. Alligevel skærer han sig vej til ham, kaster sig på jorden og beder ”Min lille datter ligger for døden. Ville du blot komme og lægge hænderne på hende, så hun kan blive frelst og leve” v23. Jesus og Jairus går så af sted - og sammen med dem en mængde andre, som sikkert var nysgerrige.

Modstand

Nu tror du måske, jeg vil sige noget om at ”som Jairus gjorde, må vi også gøre, for se! det virker!...” Det vil jeg ikke, for i Jairus' tilfælde var der et par forhold undervejs på den håbefulde vandring med Jesus, der var som uforståelig modstand. Først en anden kvinde, der pludselig kom ind fra højre og håbede, at Jesus ville tage sig af hende

og dernæst det lammende dødsbudskab hjemmefra: ”Din datter er død! Hvorfor gøre Mesteren ulejlighed mere?”

Det er vigtigt at huske hinanden på, at selv om vi gør det rigtige i udgangspunktet, så kan det ofte blive vanskeligt for os på vejen hen mod målet, der, hvor vi er helt hjemme. Håb og frygt blander sig på en underlig måde, og indre og ydre impulser styrker frygten snarere end håbet. Vi gik til Jesus og sagde det hele, som det var. Det var en god begyndelse. Men sidenhen mistede vi håbet og troen pga andre røster indefra eller udefra. Røster som: ”Jesus har nok glemt mig til fordel for andre”! Eller: ”Jesus kan jo ikke gøre noget overfor selve døden”.

Men Jairus gør alligevel det rette. Hvad er det, han gør - ud over at gå til Jesus i udgangspunktet? Svaret er, at egentlig gør han ikke noget særligt spektakulært. Han bliver bare tålmodigt og vedholdende tæt på Jesus! Han går og står, hvor Jesus er. Standser Jesus, standser Jairus. Går Jesus, går Jairus. Derfor står han også dér, hvor han trods døde meldinger hjemme fra sit hus hører de levende ord af Jesu mund sagt til alle Jairus'er fulde af frygt: ”Frygt ikke, tro kun!” Det gælder altid om at være der, hvor Jesus trøster! Du ved, det er der, hvor hans ord lyder!

Frygt og tro

Vi ved ikke, hvordan Jairus modtog den opmuntring fra Jesus, men da Jesus omsider er hjemme hos familien, er Jairus der stadig. Han har ikke

flyttet sig. Frygten fik ikke det sidste ord!

Frygt er en følelse. Jeg skal ikke kloge mig om den som psykologisk fænomen, men du ved, at den kan være lammende for hele dig. Som ilt nærer ild, nærer vores tanker frygten. Modløshed bliver ofte resultatet. Vi ser et eksempel hos Jesu disciple efter Jesu

død. Disciplene barrikaderede sig bag lukkede døre ”af frygt for jøderne”. Frygt lukker inde og ødelægger både enkelte og fællesskaber. Men så kom Jesus med sin fred, og nu står der, at de ”... blev glade, da de så Herren” Joh 20,19-23

Tro er anderledes. Når Jesus i Jairus' tilfælde taler om tro, er det, som om troen kan udjævne frygten. Frygt ikke. I stedet: tro kun. Troen møder frygten og får overtaget. Hvorfor kunne troen overmande frygten den dag i Jairus liv? Fordi tro forholder sig til fakta, ikke til usikre meldinger fra omgivelserne. Fakta er, at Jesus er her. Jeg ser ham ikke, mærker ham ikke, men han er her. Lige

her hos mig, og når blot han er her og vandrer sammen med mig, har jeg ingen frygt. Denne tro bygger på løfterne!

Er det ikke samstemmende med Davids erfaring: ”Selvom jeg går i mørkets dal, frygter jeg intet ondt, for du er hos mig.... Salme 23 v4?

Ligesom med så mange an-

*Han går og står hvor Jesus er.
Standser Jesus, standser Jairus.
Går Jesus, går Jairus.*

dre, forsvinder Jairus ud af bibelhistorien. Jeg er sikker på, at frygten sidenhen igen stak sit ansigt frem for det ene eller det andet. Sådan er det i syndens og

dødens verden. Hvad havde Jairus at holde sig til, da Jesus gik videre efter opvækkelsen af hans datter? Hvad skulle hjælpe ham. Det samme som hjælper dig og mig: At Jesus er opstanden, lever og er sammen med os alle dage indtil verdens ende.

Et interview med Jan Bygstad

- underviser på Bibelkursus 5.-8. marts 2020

Tekst: Kirsten Hartvig Munk | HØJSKOLELÆRER

Vil du begynde med at præsentere dig selv?

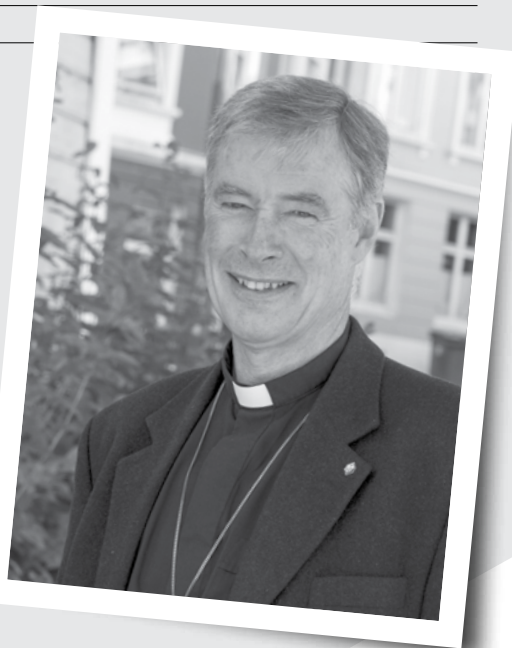
Jeg er præst i DELK (Det evangelisk-lutherske kirkesamfund) i Bergen, en menighed som blev dannet i 2002, efter at jeg forlod tjenesten som præst i Den norske folkekirke efter 20 års tjeneste der. DELK er den ældste lutherske frikirke i Norge (stiftet 1872), og har i dag ca. 3500 medlemmer fordelt på 11 menigheder.

Jeg var gift med Kjersti, indtil hun døde af kræft for to år siden efter 42 års ægteskab. Vi er velsignet med to børn og tre børnebørn.

Hvad har formet din tro?

Jeg tror, jeg vil pege på fire hovedsager: Mødet med en klar evangelieforkyndelse og forståelse allerede i ungdommen efter en længere periode med åndelig trældom. Den lutherske forståelse af lov og evangelium, som jeg lærte at kende, var dybt forankret i Bibelens tekster og gav et lys ind i Ordet, som tog hjertet til fange. Den troens klarhed, som udspringer af dette, er den største hjælp i mødet med de anfægtelser og prøvelser, som livet byder på. At erfare evangeliets frigørende kraft giver et tyngdepunkt i livet, som også giver hjælp til at navigere gennem det meget forvirrede åndelige farvand, som præger vor tid.

At jeg fik den lykke personligt at lære hyrder i Guds rige at kende, som kunne give sund åndelig vejledning, og at få lov til at sidde under deres talerstol. Her vil jeg nævne navne som Øyvind Andersen, Einar Solli og Carl Fr. Wisløff, og i Danmark Niels Ove Vigilius. Som ung præst har man brug for at kunne komme og søge råd og hjælp hos tro og prøvede vejledere, fordi man ofte stilles over for spørgsmål og situationer, hvor det kan være vanskeligt at finde vej.

Arbejdet med bibelundervisning har jeg gennem hele min tid som præst set som centralt i tjenesten. Gennem forberedelsesarbejdet har jeg til stadighed måttet fordybe mig i Skrifterne – ikke mindst Det gamle testamente, noget som over tid gør, at man mere og mere drages ind i Bibelens egen virkelighed. Dette medfører, at den, som underviser, ofte kan have langt større åndeligt udbytte end dem, der undervises. Vigtigt i denne sammenhæng har også været det at lære bibelteksterne udenad, ikke bare enkeltvers, men større sammenhænge af tekster.

Til sidst vil jeg nævne kirkekampen. Fornægtelsen inden for kirken af forskellige sider af Bibelens budskab er blevet stadig mere udtalt og fræk i årene, siden jeg i 1980 blev ordineret til præst. Det blev tidligt klart for mig, at det var nødvendigt, at forkyndelsen kunne vejlede tydeligt

om, hvad der er Bibelens budskab i mødet med forskellige typer af bibelfornægtelse eller -forvanskning. Både fordi fornægtelsen af bibelordet er livsfarlig for sjælene, og fordi den fornægtelse, som har gjort sig så stærkt gældende i vore folkekirker, kommer op med et gudsbillede, som er fremmed for Bibelen. Konkret betyder det, at man ofte har med en anden gud end Bibelens Gud at gøre i disse fornægtelser. Og så kan man ikke tie: Bibelen siger, at det er nødvendigt "at kæmpe for den tro, som én gang for alle er overdraget de hellige" (Jud 3).

Hvordan vil du beskrive den åndelige udvikling i din levetid?

Dette er et stort spørgsmål, som det ikke er let at svare kort på. Men jeg vil prøve at pege på et par hovedtendenser med nogle stikord:

Postmodernismen er blevet dominerende i hele kulturen. Dette indebærer, at alt bliver relativt, og ingen sandhed er længere absolut. Alt flyder, og samfundet finder i stigende grad de bibelske absolutter, både når det gælder liv og lære, anstødelige.

Kirkelig læreopløsning har ført folkekirkerne ud i en situation, som på mange måder ligner dommertiden i det gamle Israel: Hver mand gjorde, hvad der var ret i hans egne øjne. Både præster og lægfolk synes i stor grad ikke at bryde sig synderligt om Bibelen og kirkens bekendelser. I stedet råder en stor grad af læremæssig forvirring.

Påvirkningen fra forskellige typer af amerikansk og karismatisk kristendom har fremmedgjort store dele af det kristne lægfolk for den lutherske arv og kristendomsforståelse. Sammen med det moderne menneskes kedsomhed har dette ført til et stærkt behov for en mere underholdende kri-

stendomsform. Det kræves, at både prædiken og mødeformer må have en vis underholdningsværdi: Hvis ikke, forsvinder de unge...

Hvad synes du er vigtigt i samspelet mellem præst og menighed?

En præst er sat til at være Herrens tjener med Guds Ord i Herrens menighed. Menigheden er Herrens ejendom, dyrt købt med Hans eget blod. Præsten er først og fremmest sat til at give Guds folk mad gennem Ordet i lov og evangelium, både gennem den offentlige forkyndelse og i den private sjælesorg. Dette har menigheden også ret til at forvente af sin præst. Og menigheden skal bede flittigt for præsten og hans tjeneste, for at denne skal blive bevaret i troskaben for Herrens ansigt. Bibelen siger, at når Herren har givet ordets tjenere til sin menighed, er det, for at menigheden gennem en ret og tro forkyndelse skal vokse til "at være et fuldvoksnet menneske, en vækst, som kan rumme Kristi fylde." (Ef 4,11ff).

/ NB! Jan Bygstad gengiver citatet: "mands modenhed i Kristus". /

Hvad ser du som kirkens største udfordring i dag?

Det kommer an på, hvad man mener, når man bruger ordet "kirke". Fædrene under reformationen kendte kun til to kirker: Den sande kirke – hvor evangeliet og troen fandtes, og løgnekirken – hvor Guds ord på forskellige måder blev fornægtet og forvansket. I dagens folkekirker findes disse to kirker under samme tag.

Skal man tale om, hvad der er kirkens største udfordring, taler vi her om, hvad der er den sande kirkes "udfordringer" (et begreb, som for øvrigt er et problematisk begreb), og da vil jeg nævne et

par hovedsager:

Først og fremmest er det afgørende at blive bevaret i evangeliet og at bevare evangeliet. Dette er ingen selvfølge sag. Der hvor "ordet om korset" bliver selvfølge, fører det altid til, at man bliver optaget af alle mulige andre "gode ting", som kan være "interessante" eller "givende" eller vigtige". Dermed kommer fokus til at være mere på, hvad vi skal være og gøre end på, hvad Jesus er og har gjort.

Dernæst hviler alt sandt evangelisk arbejde på troen på Ordets egen iboende virkekraft. Der hvor man mister troen på dette, erstattes det af alle mulige andre "virkemidler", som skal "nå" folk og sætte fart i arbejdet i Guds rige. Her vil jeg sige: Tilbage til Ordet, - tilbage til Bibelen!

I mødet med den store åndelige forvirring, som præger både samtiden og dagens kristenhed, er det afgørende at hjælpe menighederne, og ganske særligt børn og unge, til at rodfæstes og grundfæstes i sandheden i Guds Ord. Det indebærer, at det er afgørende at lægge vægt på grundig bibelundervisning og oplæring. Uden dette vil man hurtigt blive præget af tidens vinde mere

end af Guds Ånd.

Til sidst vil jeg pege på det, Bibelen har at sige om, at vor Gud er den hellige Gud, og hans folk er kaldet til at være det hellige folk. Dette indebærer nødvendigheden af at forstå, hvad det vil sige, at vi som kristne skal og må være en modkultur. Og dermed ikke lade verden sætte dagsorden for os som kristne eller være normgivende for, hvordan man tænker om det kristne arbejde. Som Bo Giertz sagde: "Det er kun døde fisk, som flyder med strømmen."

Hvad har været den største glæde i dit arbejde som præst og forkynder?

Det har været det store privilegium at få lov til at arbejde med Guds ord som mit "job", og at se og opleve, hvordan mennesker kan forvandles i mødet med Guds ord. Normalsituationen i Guds riges arbejde er at sejle i modvind, at gå op ad bakke. Guds ord passer nu engang ikke Adam. Men der hvor Ordet får lov til at gøre sin gerning, kan vi være "som bedrøvede, dog altid glade." For glæden ligger i Herren og Hans ord og i det fællesskab, som kun Ordet - evangeliet - kan skabe.

penta byg a/s

LMH'S ELEVFORENING ÅRSREGNSKAB 2019

Resultatopgørelse for perioden 1/1 til 31/12:

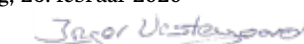
	2019	2018
	Kr.	Kr.
Kontingent	219.050,00	221.040
Gaver til Elevfonden	199.468,45	187.548
Rykkergebyrer	4.435,00	6.425
Andel af bladpulje	21.674,14	20.074
Indtægter i alt	444.627,59	435.087
Opsætning og trykning af Båndet	104.007,62	103.956
Nyt layout af Båndet	0,00	8.125
Porto	101.287,15	99.899
Sendt til Elevfonden	199.468,45	187.549
Sendt ekstraordinært til Elevfonden	0,00	250.000
Kuverter ifm. opkrævning af kontingent	1.093,75	1.027
Kristeligt Dagblad	4.395,00	4.299
Rejseudgifter	0,00	900
Honorar til ekspeditionen	36.000,00	30.000
Afskedsgave	0,00	375
Bankomkostninger	1.249,71	1.151
Kontorartikler	527,00	532
Udgifter i alt	448.028,68	687.813
Resultat før renter	-3.401,09	-252.726
Renteindtægter	0,00	534
Årets resultat	-3.401,09	-252.192
Balance pr. 31/12:		
Bankbeholdning	134.560,95	137.507
Aktiver i alt	134.560,95	137.507
Forudbetaling af kontingent	1.690,00	1.235
Egenkapital pr. 1/1	136.272,04	388.464
Årets resultat	-3.401,09	-252.192
Egenkapital pr. 31/12	132.870,95	136.272
Passiver i alt	134.560,95	137.507

Herning, den 24. februar 2020

Lene Højgaard Jensen
Kasserer

Som revisorer for Luthersk Missions Højskoles Elevforening har vi revideret foranstående resultatopgørelse og balance for regnskabsåret 2019 og fundet det i overensstemmelse med bogholderi og bilag. Bilagene er stikprøvevis kontrolleret. Aktiver og passiver er afstemt med foreliggende dokumentation.

Ringkøbing, 26. februar 2020

 /
Torben Hvergel / Inger Vestergaard

**50 års
JUBILÆUM**

**Kære holdkammerater
fra E 70!**

50 år er snart gået, siden vi glade og forventningsfulde mødte op som elever på LMH. Det ville være festligt, hvis vi kunne mødes igen ved elevstævnet 29.-30. august 2020.

Vi begynder om lørdagen kl. 14:00 på Johannesskolens læreværelse, hvor vi samles til kaffebord og hyggesnak. (Johannesskolen ligger nabo til LMH).

Tilmelding til dette samvær sker til Egon Kattner senest 10.8. på mail: kattner@mail.dk

Hjertelig hilsen og på forhåbentligt gensyn – Egon

NB: For de af jer, som ønsker at deltage i hele elevstævnet eller dele af det, skal tilmelding ske til skolen (LMH.dk). Jubilarer med ægtefæller deltager gratis.

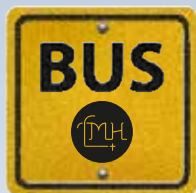
Kære E 80

NU er det tid at sætte X i kalenderen, den 29. og 30. august 2020.

Da er det nemlig vores tur til at fejre 40 års jubilæum.

Håber, der er rigtig mange fra holdet, der vælger denne weekend til, på LMH.

Program for dagene kommer i næste nr af båndet.

Bus til elevstævnet

fra Videbæk via Herning, Silkeborg, Skanderborg, Middelfart m.m. med ankomst til LMH senest kl. 14.00 lørdag.

Søndag kører bussen til Vestjylland igen.

Ring gerne og forhør nærmere på 97 12 74 62
Gunnar Riis Jensen.

Kære Familiære fra 1960

Nu inviterer vores højskole os alle med ægtefælle til en 60-års jubilæumsweekend 29.-30. august 2020.

Vi mødes i spisesalen kl 14 til kaffe og samvær, der er spisning kl 17.30 og samvær i mødesalen kl 19, gudstjeneste søndag kl 10 og middag kl 11.45.

Husk tilmelding til højskolen.

Hilsen

Asta Korsgård 48265870

Linda Gade 48301218

Lydia Rasmussen 48795737

Bodil Lauritsen 30360324

**Jeg løfter mine øjne mod bjergene,
hvorfra kommer min hjælp?
Min hjælp kommer fra Herren,
himlens og jordens skaber.**

Salme 121, 1 og 2

takke og bedeemner

Tak for:

- # for velbesøgte og udbytterige Bibeldage 2020
- # for elevernes tur til Israel og at de nåede godt hjem
- # for at vi er i Guds hånd uanset hvor stærkt Coronavirus kommer til at rase

Bed om:

- # om stort udbytte af opholdet på LMH for F20 trods corona-krisen
- # om at epidemien ikke må komme ud af kontrol
- # om elever til integrationslinjen til efteråret

Båndet

ISSN 0903-3173

Udgivet af LMH's Elevforening

Pris pr. år: kr. 100,-

Udkommer 6 gange årligt
15. februar, 15. april, 15. juni,
1. september, 15. oktober og
15. december.

Redaktør:

Henrik Nymann Eriksen
Luthersk Missions Højskole
Ansgarvej 2, 3400 Hillerød
Tlf. 4826 0766

Foto:

Ole Munch

Kasserer og ekspedition:

Lene Højgaard Jensen
St. Lundgårdvej 79, Tjørring
7400 Herning
Tlf.: 4243 0258
E-mail: lenehj@gmail.com
Bank: Danske Bank.
reg.nr.: 9570 konto nr.: 2011409
MobilePay: 18232

Adresseændringer

- oplyses til ekspeditionen.

Elevforeningens bestyrelse:

Jacob B. Christensen, Nørresundby
- formand
Christian Marker Jensen, Røddekro
Lene Højgaard Jensen, Herning
Birgit Rasmussen, Nykøbing Falster
Michael Holm Mogensen, Hillerød
Ruth Nielsen, Allinge
Henrik Nymann Eriksen, Hillerød

Layout:

68design ved Kåre Roager

Møder ved LMH's lærere frem til den 30. juni 2020

16. april	Horsens IM	Henrik Nymann Eriksen
16. april	Amager LMU	Daniel Burgdorf
17. april	Rønnevang Kirke	Ulrik Fogh Buch
19. april	Nordsjællands valgmenighed	Mikkel Vigilius
19. april	Hillerød Frimenighed	Henrik Nymann Eriksen
20. april	Sædding Efterskole	Ulrik Fogh Buch
21. april	Efterskolen Solgården	Ulrik Fogh Buch
22. april	Hundested – Debatmøde	Henrik Nymann Eriksen
22. april	Skjern LM/LMU	Ulrik Fogh Buch
23. april	Birkholm Sognehus	Ulrik Fogh Buch
26. april	Helsinge LM	Mikkel Vigilius
27. april	Aalborg LMU	Daniel Burgdorf
1. maj	Vejby LM	Ulrik Fogh Buch
3. maj	Odense LMU	Christian Maymann
3. maj	Hillerød Frimenighed	Daniel Burgdorf
3. maj	Hillerød LM, Bethania	Ulrik Fogh Buch
17. maj	Gilleleje LM	Henrik Nymann Eriksen
22.-25. maj	Herning Vest LM	Mikkel Vigilius
7. juni	Kvistgård LM	Mikkel Vigilius
17. juni	Aros LMU	Ulrik Fogh Buch

luthersk missions højskole

Luthersk Missions Højskole / Ansgarvej 2 / 3400 Hillerød
tlf: 4826 0766 / lmh@lmh.dk / www.lmh.dk